

סא א מיי פירד מהל'
טוין ממון הלכה ב'
קמא טעין סט טושי"ע ח"מ
טמון חמ טעף ג'
סב ג ב מיי פירד מהל'
שכניס הלכה יא קמא
עשין סט טושי"ע ח"מ טמון
קמא טעף א'
סג ד מיי פירד מהל' חמ'
ממון הלכה ח סמא
עשין סט טושי"ע ח"מ פ'
חמ טעף ג'
סד ה מיי פירד מהל' י'
סה ו ז ח מיי פירד מהל'
ו' ז ח ט קמא סט
טושי"ע סט

ולית ליה לר"ש שיעורא. קס"ד הכל לפי היזק הדליקה ישלם
אפילו אין ראו לעבור: לא יעמיד אדם תנור בתוך
ביתו בו' שיכול לעכב עליו בעל העלייה אם הביט של אחד והעלייה
של אחר היה תעמידו בעליה בעל הביט מעכב ונקוטטרס
פירש לענין בני העיר שמעבדין עליו
וכמו שפירש יומא דהוי דומיא דאיין
מתניין דהתם ספק לא יחסור
(ג"כ פ"ב ס'):
לפלוג וליתני בדידה. וא"ת השתא
נמי קא מפליג בדידה
במדליק בתוך שלו וי"ל דע"כ סופא
בתוך ביתו של חבירו מדליק דאי
במדליק בתוך שלו אע"פ שדרך בני
אדם להניח בבתים היה פטור דהא
קמי רישא וכו"ל אינו משלם אלא
גדיש של חטין או גדיש של שעורין
משמע דאפילו מורגיט וכלי בקר
שדרך להניח בגדיש לא משלם אלא
גדיש לבדו והשתא בכל ענין שנעמיד
דברי רב כהנא פריך רבא עליה
שפיר דלם ר"ל רב כהנא מחלוקת
בתוך שלו ופליגי במוריגין וכלי בקר
דר"י מחייב וחכמים פוטריין אצל
במדליק בשל חבירו אפילו רבנן
מחייבי אמוריגין וכלי בקר אס כן
שפיר פריך לפלוג בדידה בגדיש
עכמה דהא צריה נמי לא מיתוקמא
אלא במדליק בשל חבירו ואס ר"ל
רב כהנא מחלוקת במדליק בתוך שלו
דפליגי אפילו בארנקי דר' יהודה
מחייבי אע"פ דאין דרך ארנקי להניח
בגדיש ורבנן פטרי אפי' במוריגין
דפרטיים מ"מ כסמטיים אצל במדליק
בתוך של חבירו ד"ה משלם כל מה
שבתוכו אפילו אארנקי נמי קאי
דמשמע ד"ה משלם כל מה שבתוכו
לרבנן כמו לר"י הלכך פריך שפיר
לפלוג וליתני בדידה לשמעיהן אפי'
ארנקי בגדיש דאין דרכו להניח דהוי
רבותא טפי ועוד שקשה לשון המשנה
דקמי שדרך בני אדם להניח בבתים
דאפי' אין דרך נמי מחייבי רבנן
במדליק בתוך של חבירו:

מוסף רש"י

אלא אם כן יש על
גבו גובה ארבע אמות.
חלל גובה ארבע אמות
ממי הפטור עד התקרה.
כדי שלא יחשו האור
במקרה (ב"ב ס').
שיהא תחתיו מעוברה.
אשת"ק גלע"ג ט"ז
קרקע, שלשה טפחים.
אלא הפיר החקקה
תחתיה של עליה, ועל גבו
ד' אמות (ט"ס). ובבבירה.
אף הו' לא תחס ששופט
קדירה על חללה ואין עושין
בתוכה חקק גדול כמו
עשין תנור (ט"ס) שאין
היסק שבה גדול, טפח.
מעברה היא תחתיה וכו'
ק"ו). ואם היק, שלק
היט והדלק את בנינו
(ט"ס) אחר שזיו של כל
השעורין הללו, אפי'
מה שהזיק. ואפי'
כן מעבדין עליו השפטים
להחזיק בכל השעורין
הללו, שמה יליק בתוים
ואין לו מה לשלם (ב"ב
) היה גדי כפות
לו. לגדיש, ועבד סמוך
לו. לגדיש, ונשרף עמו
חייב. אפי' אגדיש, לפי
שאין לו דין מיהא בשל
העבד שהיה לו לברוח
(דמ"ל כ"ב) וכו"ל רש"י
(ג). עבד כפות לו
וגדי סמוך לו כו'
פטור. אפי' אגדיש, דקס
ליה בדרכה מיהא, שההרב
העבד והגד דמיי נקס
יקס, והאי דנקט גדי
התם דמוקמין בגדי
חד ועבד דהו, דבגדיש
ועבד ליכא לאוקמי הכי,
דארותא דתלתא לשורי
אניש עבדיה לשמור גדיש,
ואיידי דנקט גדי עבד
כפות וממון, נקט בני גדי
כפות וממון, ואפי' דבגדי
אין לשמור היה לו לברוח,
שהרי אין לו דעת, ואס
אינו כפות וממון נמי חייב
דכארגין (לע"ל ס'). שזו
כמותו (לע"ל כ"ב).

באגני דארעא מקרו: **מתני'** **המדליק בתוך
שלו עד כמה תעבור הדליקה רבי אלעזר בן
עזריה אומר רואין אותו כאילו הוא באמצע
בית כור ר"א אומר ט"ז אמות כדרך רה"ר רבי
עקיבא אומר חמשים אמה ר"ש אומר י"שלים
ישלם המבעיר את הבערה הכל לפי
הדליקה: גמ' ולית ליה לר"ש שיעורא
בדליקה והתנן: **לא יעמיד אדם תנור בתוך
בבית אלא אם כן יש על גבו גובה ד' אמות
היה מעמידו בעלייה עד שיהא תחתיו מעוברה
שלשה טפחים ובבירה טפח ואם הו' משלם
מה שהזיק ר' שמעון אומר לא נאמרו שיעורין
הללו אלא שאם הו' פטור מלשלם אמר רב
נחמן אמר רבה בר אבוח הכל לפי גובה
הדליקה אמר רב יוסף אמר רב יהודה אמר
שמואל הלכה כר"ש שמעון וכן אמר רב נחמן
אמר שמואל הלכה כר"ש: **מתני'** **המדליק
את הגדיש והיו בו כלים ודלקו ר"י אומר
משלם מה שבתוכו וכו"ל אינו משלם אלא
גדיש של חטין או של שעורין ויהיה גדי
כפות לו ועבד סמוך לו ונשרף עמו חייב
עבד כפות לו ווגדי סמוך לו ונשרף עמו
פטור וימודים חכמים לר"י במדליק את
הבירה שהוא משלם כל מה שבתוכה שכן
דרך בני אדם להניח בבתים: גמ' אמר רב
כהנא מחלוקת במדליק בתוך שלו והלכה
ואכלה בתוך של חבירו דר"י מחייב אנזקי
טמוין באש ורבנן פטרי אבל במדליק בתוך
של חבירו דברי הכל משלם כל מה שבתוכו
א"ל רבא אי הכי אדתני סיפא מודים חכמים
לר"י במדליק את הבירה שמשלם כל מה
שבתוכה שכן דרך בני אדם להניח בבתים
לפלוג וליתני בדידה בד"א במדליק בתוך שלו
והלכה ואכלה בתוך של חבירו אבל מדליק
בתוך של חבירו דברי הכל משלם כל מה
שהיה בתוכו אלא אמר רבא בתרתי פליגי
פליגי במדליק בתוך שלו והלכה ואכלה
בתוך של חבירו דר"י מחייב אטמוין באש
ורבנן סברי לא מחייב ופליגי נמי במדליק
בשל חבירו דר"י סבר משלם כל מה שבתוכו
ואפילו ארנקי ורבנן סברי וכלים שדרך
להטמין בגדיש כגון מוריגין וכלי בקר הוא
דמשלם כלים שאין דרכן להטמין בגדיש
לא משלם תנו רבנן המדליק את הגדיש
והיו בו כלים ודלקו ר"י אומר משלם
כל מה שהיה בתוכו וחכמים אומרים
של חטין או גדיש של שעורין ורואין מקום
במה******

אלא במדליק בתוך של חבירו דברי הכל משלם כל מה שבתוכו אלא אמר רבא בתרתי פליגי פליגי במדליק בתוך שלו והלכה ואכלה בתוך של חבירו דר"י מחייב אטמוין באש ורבנן סברי לא מחייב ופליגי נמי במדליק בשל חבירו דר"י סבר משלם כל מה שבתוכו ואפילו ארנקי ורבנן סברי וכלים שדרך להטמין בגדיש כגון מוריגין וכלי בקר הוא דמשלם כלים שאין דרכן להטמין בגדיש לא משלם תנו רבנן המדליק את הגדיש והיו בו כלים ודלקו ר"י אומר משלם כל מה שהיה בתוכו וחכמים אומרים של חטין או גדיש של שעורין ורואין מקום במה

אלא במוריגין של חבירו שדרך להניח בגדיש או ארנקי צביט שדרך להניח בתוך שלו אצל במדליק בתוך של חבירו מתייב דבר שדרך להטמין דלא אשכחן דפטור היה קרא טמון ונדבר שאין דרכו פטרי מסגרה דלא אנשי ליה לאסוקי אדעתיה שיניח אדם ארנקי בגדיש: במה

כאגני. כמו באגנות (שמות ד) קווי"ש גלע"ג: **מתני'** **כאמנע
בית כור. אם יש לו חצי בית כור לכל רוח פטור. ובקולחת שדלגה
ודלאוקימנא (ע"כ) אצל נכספת זוערת והולכת כל שעה אפילו עד מאה
מיל חייב: הכל לפי הדליקה. קס"ד ה"ק הכל ישלם כל כמה
שהדליק בין לחוק בין קרוב: גמ' **לא יעמיד
עליו שלא תבער האש נתקרה:**
מעוברה. ט"ח של סיד על תקרה.
ודומה לו כספר עזרא (נמיה ג)
ועוזבו (א"ת) ירושלים עד החומה:
ובבירה. שפחותה מתנור ואין
מזעירין בתוכה אש גדול: **לפי
גובה.** כשהאש גבוהה גדולה קופלת
למרחוק: **מתני'** **אלא גדיש של
חטין או גדיש של שעורין.** אם חטין
חטין אס שעורין שעורין: **היה גדי
כפות לו כו' חייב.** על הגדי דבעלי
חיים נמי אמרו מלא הקמה ו' ומשום
דקס ליה דלדבד מיניה ליכא
למפטריה דאינו חייב מייתה על
העבד והואיל ואינו כפות היה לו
לברוח ופטור עליו ממיתה ומתשלומים.
אבל היה עבד כפות לו פטור אפילו
על הגדי ועל הגדיש דחייב מייתה
על העבד דכתיב נקס ינקס (שמות
כא) וקס ליה דלדבד מיניה ואפי' לא
תתרו צו שאינו נהרג הא קי"ל
(כמכות ד' לד: דחייבי מיתות שוגגין
פטורין. ובגדי לא שני לן בין כפות
לשאינו כפות ואיידי דנקט עבד נקט
בגדי. ואיכא דלמרי בגדי נמי דוקא
נקט סמוך פטור דהיה לו לברוח
והכי קאמר היה עבד כפות לו או
גדי סמוך לו פטור ואפי' דשפיט
בשילהי פי' שני (ס. ט) שורו כמותו דאם
הניח גחלת עליו ונשרף חייב התם
הוא דהניח על גבי שור דלא היה לו
לשור לטיול אבל הכא היה לו לברוח:
גמ' **בתוך של חבירו.** אין לו רשות
והוי כמאבד צדיק: **במדליק אס
הבירה.** בתוך של חבירו הוא ואפי'
יהיב טעם משום דדרך בני אדם
להניח כלים בבתים אצל גדיש לא:
בבירה. בגדיש ולשמעיהן אע"פ שאין
דרך להטמין צו חייב הואיל והדליק
לתוך של חבירו וכו"ס צירה: **כספרי.
פליגי [פליגי] במדליק בתוך שלו כו'.
ופטרי רבנן אפילו כלים שדרך
להטמין בגדיש דהא גזירת הכתוב
הוא דטמון באש פטור ור' יהודה
מחייב אטמוין וכל"ש אמתן שאין
דרך להטמין ול"ש אמתן שדרך
להטמין: (ס) צירה. מגלל גדול:
מוריגין. קרש"י (ג) [נקובים] ובהן
(ה) ימיות ודשין כהן את התבואה:
ד"ה****

באגני דארעא מקרו: **מתני'** **המדליק בתוך
שלו עד כמה תעבור הדליקה רבי אלעזר בן
עזריה אומר רואין אותו כאילו הוא באמצע
בית כור ר"א אומר ט"ז אמות כדרך רה"ר רבי
עקיבא אומר חמשים אמה ר"ש אומר י"שלים
ישלם המבעיר את הבערה הכל לפי
הדליקה: גמ' ולית ליה לר"ש שיעורא
בדליקה והתנן: **לא יעמיד אדם תנור בתוך
בבית אלא אם כן יש על גבו גובה ד' אמות
היה מעמידו בעלייה עד שיהא תחתיו מעוברה
שלשה טפחים ובבירה טפח ואם הו' משלם
מה שהזיק ר' שמעון אומר לא נאמרו שיעורין
הללו אלא שאם הו' פטור מלשלם אמר רב
נחמן אמר רבה בר אבוח הכל לפי גובה
הדליקה אמר רב יוסף אמר רב יהודה אמר
שמואל הלכה כר"ש שמעון וכן אמר רב נחמן
אמר שמואל הלכה כר"ש: **מתני'** **המדליק
את הגדיש והיו בו כלים ודלקו ר"י אומר
משלם מה שבתוכו וכו"ל אינו משלם אלא
גדיש של חטין או של שעורין ויהיה גדי
כפות לו ועבד סמוך לו ונשרף עמו חייב
עבד כפות לו ווגדי סמוך לו ונשרף עמו
פטור וימודים חכמים לר"י במדליק את
הבירה שהוא משלם כל מה שבתוכה שכן
דרך בני אדם להניח בבתים: גמ' אמר רב
כהנא מחלוקת במדליק בתוך שלו והלכה
ואכלה בתוך של חבירו דר"י מחייב אנזקי
טמוין באש ורבנן פטרי אבל במדליק בתוך
של חבירו דברי הכל משלם כל מה שבתוכו
א"ל רבא אי הכי אדתני סיפא מודים חכמים
לר"י במדליק את הבירה שמשלם כל מה
שבתוכה שכן דרך בני אדם להניח בבתים
לפלוג וליתני בדידה בד"א במדליק בתוך שלו
והלכה ואכלה בתוך של חבירו אבל מדליק
בתוך של חבירו דברי הכל משלם כל מה
שהיה בתוכו אלא אמר רבא בתרתי פליגי
פליגי במדליק בתוך שלו והלכה ואכלה
בתוך של חבירו דר"י מחייב אטמוין באש
ורבנן סברי לא מחייב ופליגי נמי במדליק
בשל חבירו דר"י סבר משלם כל מה שבתוכו
ואפילו ארנקי ורבנן סברי וכלים שדרך
להטמין בגדיש כגון מוריגין וכלי בקר הוא
דמשלם כלים שאין דרכן להטמין בגדיש
לא משלם תנו רבנן המדליק את הגדיש
והיו בו כלים ודלקו ר"י אומר משלם
כל מה שהיה בתוכו וחכמים אומרים
של חטין או גדיש של שעורין ורואין מקום
במה******

אלא במדליק בתוך של חבירו דברי הכל משלם כל מה שבתוכו אלא אמר רבא בתרתי פליגי פליגי במדליק בתוך שלו והלכה ואכלה בתוך של חבירו דר"י מחייב אטמוין באש ורבנן סברי לא מחייב ופליגי נמי במדליק בשל חבירו דר"י סבר משלם כל מה שבתוכו ואפילו ארנקי ורבנן סברי וכלים שדרך להטמין בגדיש כגון מוריגין וכלי בקר הוא דמשלם כלים שאין דרכן להטמין בגדיש לא משלם תנו רבנן המדליק את הגדיש והיו בו כלים ודלקו ר"י אומר משלם כל מה שהיה בתוכו וחכמים אומרים של חטין או גדיש של שעורין ורואין מקום במה

אלא במוריגין של חבירו שדרך להניח בגדיש או ארנקי צביט שדרך להניח בתוך שלו אצל במדליק בתוך של חבירו מתייב דבר שדרך להטמין דלא אשכחן דפטור היה קרא טמון ונדבר שאין דרכו פטרי מסגרה דלא אנשי ליה לאסוקי אדעתיה שיניח אדם ארנקי בגדיש: במה

(א) ב"מ קוח: ב"ב כ'.
(ב) פי' ר"ש דמתני. רש"י.
(ג) לעיל כ"ג: מ"ג: (ד) ע"ה
כמוס' ב"ב טע: ד"ה
ומודה: (ה) ולעיל ס: ס"א.
(ו) שמות כ"ג: (ז) הוא פי'
רש"י לעיל כ"ב פי' ס"ב:
(ח) ול"ל אחר ד"ה במדליק.
(ט) רש"י.

תורה אור השלם

י. פי תצא אש ותצאה
קצין ותאכל גדיש או
הקמה או השדה שלם
ישלם המבער את
הבערה: שמות כ"ה
הגהות הב"ב

הגהות הב"ב

(א) רש"י ד"ה מוריגין וכו'
יחדות. ב"ב וע"ג דף כ'
ע"כ איתא דבקרשים עכ"מ
הן פנימות ע"ש:

לעזר רש"י

קוביי"ש [קובני"ש].
שקיות, אננים.